

СТАНОВИЩЕ

от проф. д-р. арх. Любен Сиврев, член на Научното жури, определено със Заповед № 989/06.02.2014 г. на Ректора на ВСУ „Черноризец Хабър”- гр. Варна за докторантския труд „Устройство на териториите за сгради и комплекси за съхранение и производство на растителни и животински продукти”, с автор арх. Димитър Стефанов Власарев за получаване на научна степен „Доктор” по професионално направление 5.7. „Архитектура, строителство и геодезия”, научна специалност „Териториално, ландшафтно устройство и градоустройство”

Докторантският труд е самостоятелна разработка по изследвания, проведени във ВСУ „Черноризец Хабър” – гр. Варна и ВСУ „Любен Каравелов” – София.

Трудът съдържа 281стр., отделно приложения и литература списък на фигурите и на таблиците, подредени съгласно изискванията за докторантури.

Голямото количество фигури-226 бр. и 13 таблици с много ясна графика и разяснителен текст допринасят изключително много за изясняване на поставените въпроси.

Съдържанието на докторантския труд е структурирано в пет раздела.

В първата част – „Увод” се обосновава необходимостта от разработване на темата и ползваният методичен подход. Следващите три раздела представят същността на изследването, а в петият раздел – „Заклучение и принос”, се представят резултатите от проучването под формата на изводи и приноси на разработката.

В „Увод” се анализира актуалността на въпросите за териториалната организация на сградите и комплексите за съхранение и производство на растителни и животински продукти. Констатира се, че нормативната уредба е остаряла, което се явява сериозна пречка в структурирането и комплексното функциониране на базисните системи в рамките на населените места.

Анализът е дал основание на автора да формулира целта на докторантския труд, а именно: да се разработи методика при планирането на ОУП на малките градове така щото, спазвайки възможното повсеместно проектиране на терените с аграрно-стопанска дейност, да се създадат условия за развитие, както при икономически растеж така и при ограничаване на инвестициите в България.

За целта се търси детайлиране на агропроизводствени терени с установяване за тях на специфични **устройствени режими и показатели на застрояване**.

Методичният подход на изследването се основава на критичния анализ на нашия и чужд опит при планирането на териториите на земеделските сгради и на хранително – вкусовата промишленост, както и на синтезиране на градоустройствените и териториалноустройствените фактори по отношение опазването на околната среда и екологичните изисквания в тази насока.

Във втората част – „Критерии за локализация, на базата на санитарните и екологични изисквания”, авторът представя основната част от своите анализни проучвания, като разглежда съществуващото състояние на комплексите за първична обработка на растителна и животинска продукция, на

примера на малки и средни предприятия в Софийска област. Той групира различните видове съществуващи стопански дворове за отглеждане на животни по отношение на плановата структура и на генералните устройствени планове, в зависимост от разположението им в полските и планински райони на страната.

Изследванията са илюстрирани със значителен графичен материал, което показва познаване на проектантската практика у нас в областта на устройството на териториите за сгради и комплекси за съхранение и производство на растителни и животински продукти.

В третия раздел – „Устройствени структури и режими. Изследване и нови постановки при планирането” изхождайки от анализите, направени в предният раздел се предлага малките населени места, за които не се изисква разработването на ОУП, да могат да устройват територията на землищата си с подробни планове за застрояване на един или няколко имота, обособени в общ агропроизводствен комплекс. Предлага се всички бъдещи устройствени планове за производствените територии в сферата на земеделието и животновъдството, да бъдат нормативно осигурени със самостоятелни устройствени процедури, включващи широко обществено обсъждане. Според докторанта, още на фазата на изготвяне на задание за устройствен план за земеделски земи, трябва да бъдат отразени обществените интереси, виждания и приоритети за провеждането на съответната районна и местна политика в това направление. Арх. Д. Власарев извежда и предлага примерни устройствени режими. Научният подход към решаването на поставените задачи в докторантския труд е придружен с оригинални авторски схеми и таблици, плод на неговия значителен изследователски и практически опит.

В четвъртият раздел – „Необходимите изисквания за устойчиво развитие на комплекси за зърносъхранение и зърнопреработка” се разглеждат устройствените проблеми на отделни територии за сгради и комплекси..

В обобщените изводи на арх. Д. Власарев в тази част се вижда сериозната му ангажираност към екологичните проблеми, които с устройствени мерки трябва да се решават в агропроизводствените територии. Неговото предложение е плътното и обемно участие на озеленените пространства да бъде увеличено като устройствен норматив както в отделната производствена площадка, така и за цялата територия на производствената зона, с което да може да се осъществи и по – екологично адаптиране на тези територии към околния ландшафт.

Последният раздел ”Заклучение и принос” представя крайните резултати и изводи по докторантския труд и приносите на докторанта за устройствената теория и практика.

Считам, че в труда се решават успешно следните задачи:

-Многостранен анализ и мерки за опазване на околната среда от вредностите на хранително – вкусовата промишленост и селското стопанство;

-Обосновани принципи за локализиране на производствените територии с решаване на екологичните проблеми за обработваемите земи с агростопанско предназначение и на продукти от животински и растителен произход

- изясняване на задачите и ролята на устройствения план (общ и подробен) в териториите за селскостопански сгради и комплекси.

В труда си арх. Власарев правилно предлага:

1.Актуализация на устройствената структура на земеделските стопанства в рамката на общите и подробни планове на населените места. Посочва изключително важното мястото и роля на териториите за съхранение и производство на растителни и животински продукти в рамките на промишления регион, микрорайон, Ескизен устройствен план и Генерален план.

2.Цялостен анализ на териториите с агростопанско предназначение и връзката им с останалите системи: „Обитаване“ и „Отдых“.

3.Локализация на комплексите за съхранение и производство на растителни и животински продукти на база на санитарно-хигиенните изисквания, с което научно се обосновава различното планиране на устройствените режими и устройството на санитарно защитните пояси за тези структури.

На основание на гореказаното, предлагам на почитаемото жури, гл. ас. арх. Димитър Стефанов Власарев да получи научната степен „Доктор“ по професионално направление 5.7. ”Архитектура, строителство и геодезия”, научна специалност „ Териториално, ландшафтно устройство и градоустройство”

Дал становището:

Февруари, 2014г.

(проф., д-р, арх.Л.Сиврев)